

áSzegedi Ítéltábla
Bf.III.195/2013/30.

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2013. szeptember 10. és 13. napjain tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta és 2013. szeptember 13. napján nyilvánosan kihirdette a következő

Í T É L E T E T :

A befolyással üzérkedés büntette és más bűncselekmények miatt **I.rendű vádlott és társai** ellen indított büntetőügyben a **Gyulai Törvényszék 2012. december 14.** napján kihirdetett **6.B.63/2012/96.** számú ítéletének

I. r., II. r., X. r., XV. r., XVI. r., XVII. r., XVIII. r. és XIX. r. vádlottakra vonatkozó és a fellebbezések folytán felülbírált részét
m e g v á l t o z t a t j a az alábbiak szerint:

Az I., XVI., XVII. és XVIII. r. vádlottak hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítással kapcsolatos cselekményeinek megnevezése helyesen: közokirat-hamisítás büntette.

A XV. és XIX. r. vádlottak vesztegetési cselekményeinek megnevezése helyesen: vesztegetés büntette.

A II. r. vádlott bűnösségét
10 rb. társtettesként elkövetett hivatali vesztegetés büntettében [Btk. 293. § (1) bekezdés],
3 rb. bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntettében [Btk. 342. § (1) bekezdés c) pont],
3 rb., ebből kettő esetben felbujtóként, egy esetben bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségében [Btk. 345. §] és
hamis magánokirat felhasználása vétségében [Btk. 345. §] tekinti megállapítottnak.

A XVI. r. vádlott börtönének tartamát 1 (egy) évre, a próbaidő tartamát 2 (kettő) évre, a XVII. és XVIII. r. vádlottak börtönének tartamát egyezően 6 (hat) hónapra, a próbaidő tartamát egyezően 1 (egy) évre,
az I. r. vádlott közügyektől eltiltásának tartamát 4 (négy) évre **e n y h í t i .**

A II. r. vádlott esetében a foglalkozástól eltiltást **m e l l ő z i .**

Az I. r. vádlott által - helyesen - 2011. március 9. napjától **2011.** június 9. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt tekinti a kiszabott börtönbüntetésbe beszámítotttnak.

A II. r. vádlottal szemben helyesen **780.000.-** (hétszáz-nyolcvanezer) **forint** erejéig rendeli el a vagyonekmozgást.

A XV., XVI., XVII., XVIII. és XIX. r. vádlottakat **előzetes mentesítésben részesíti.**

A Szegedi Törvényszék Bűnjelkezelőjénél Bjk.759/2011/3., 4., 5., 6., 7., 8., és 9. sorszám alatt kezelt bűnjelek lefoglalását **m e g s z ü n t e t i** és azok iratokhoz csatolását rendeli el.

A Szegedi Törvényszék bűnjelkezelőjénél Bjk.759/2011/10. sorszámú bűnjel megjelölése helyesen: BNYT/2011/**39/6.**

Egyebekben az első fokú ítéletnek az I., II., X., XV., XVI., XVII., XVIII. és XIX. r. vádlottakra vonatkozó és fellebbezések folytán felülbírált részét **h e l y b e n h a g y j a .**

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

Az elsőfokú bíróság az I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki 24 rb. befolyással üzérkedés büntetében [ebből egy esetben Btk. 256. § (1) és (2) bekezdés a) pont, 23 esetben Btk. 256. § (1) és (2) bekezdés a) és c) pont], bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntetében [Btk. 274. § (1) bekezdés c) pont], társtettesként, hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás büntetében [Btk. 275. § (1) bekezdés b) pont], felbujtóként, hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás büntetében [Btk. 275. § (1) bekezdés b) pont] és felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntetében [Btk. 225. §].

Ezért, az I. r. vádlottat - halmazati büntetésül - 4 év 6 hónap börtönbüntetésre, 6 év közügyektől eltiltásra, 60 napi tétel pénzbüntetésre, 4 évi időtartamra az egészségügy területén adminisztratív tevékenységet igénylő munkakörökben való foglalkozástól eltiltásra ítélte.

A kiszabott börtönbüntetés fele részének, azaz 2 év 3 hónap börtönbüntetésnek a végrehajtását 4 évi próbaidőre felfüggesztette és megállapította, hogy a részben felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtandó részéből, azaz 2 év 3 hónap börtönbüntetésből az I. r. vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható.

A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 2.500.- forintban határozta meg. Megállapította, hogy az így összesen kiszabott 150.000.- forint pénzbüntetést meg

nem fizetése esetén szabadságvesztésre kell átváltoztatni akként, hogy egy napi tétel összegének helyébe egy napi szabadságvesztés lép azzal, hogy a pénzbüntetés helyébe lépő szabadságvesztés végrehajtási fokozatára a szabadságvesztés fokozata az irányadó.

Az I. r. vádlottal szemben 1.215.000.- forint erejéig vagyonekmozgást rendelt el.

A kiszabott börtönbüntetésbe beszámítani rendelte az I. r. vádlott által 2011. március 9. napjától június 9. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt.

A II. r. vádlottat bűnösnek mondta ki 10 rb. társtettesként elkövetett hivatali vesztegetés büntetében [Btk. 253. § (1) bekezdés], 3 rb. bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntetében [Btk. 274. § (1) bekezdés c) pont], 3 rb., ebből két esetben felbujtóként, egy esetben bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében [Btk. 276. §] és magánokirat-hamisítás vétségében [Btk. 276. §].

Ezért, a II. r. vádlottat - halmazati büntetésül - 1 év 8 hónap börtönbüntetésre, 50 napi tétel pénzbüntetésre és 1 évre az orvosi foglalkozástól való eltiltásra ítélte.

A II. r. vádlottal szemben 750.000.- forint erejéig vagyonekmozgást rendelt el.

A börtönbüntetés végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette.

A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 5.000.- forintban határozta meg azzal, hogy az összesen kiszabott 250.000.- forint pénzbüntetést meg nem fizetése esetén fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni akként, hogy egy napi tétel összegének helyébe egy napi szabadságvesztés lép.

A X. r. vádlottat bűnösnek mondta ki bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntetében [Btk. 274. § (1) bekezdés c) pont].

Ezért, a X. r. vádlottat 60 napi tétel pénzbüntetésre ítélte, az egy napi tétel összegét 3.000.- forintban állapította meg azzal, hogy az így összesen kiszabott 180.000.- forint pénzbüntetést meg nem fizetése esetén fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni akként, hogy az egy napi tétel összegének helyébe egy napi szabadságvesztés lép.

A XV. r. vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett hivatali vesztegetés büntetében [Btk. 253. § (1) bekezdés] és ezért 4 hónap, végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre ítélte.

A XVI. r., a XVII. r. és a XVIII. r. vádlottakat bűnösnek mondta ki társtettesként, hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás büntetében [Btk. 275. § (1) bekezdés b) pont], és ezért a XVI. r. vádlottat 1 év 5 hónap - végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre,

a XVII. és XVIII. r. vádlottakat egyezően 1 év - végrehajtásában 2 év 6 hónap próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre ítélte.

A XIX. r. vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett hivatali vesztegetés bűntettében [Btk. 253. § (1) bekezdés] és közokirat-hamisítás bűntettében [Btk. 274. § (1) bekezdés c) pont] és ezért - halmazati büntetésül - 6 hónap - végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre ítélte.

A Szegedi Törvényszék bűnjelkezelőjénél Bjk.759/2011. szám alatt bevételezett és kezelt bűnjelek lefoglalását megszüntette és

a 32-52. sorszámú bűnjeleket a Nemzeti Rehabilitációs és Szociális Hivatal (régió megjelölése) Regionális Igazgatóságának,

a 10-29. és a 67., 68. sorszámú bűnjeleket a II. r. vádlottnak,

a 2. tételszámút a III. r. vádlottnak,

az 53. tételszámú bűnjelet, a 2010. január 5. napján kelt (Település megnevezése) Városi Önkormányzat Kórház Rendelőintézet Sebészeti szakrendelés 1. fejléccel ellátott 0639 naplószerű lelet kivételével az V. r. vádlottnak,

a 30. tételszámú bűnjelet (1. sz. név)-nek,

a 31. tételszám alatti bűnjelet a VI. r. vádlottnak,

az 54., 55. sorszámú bűnjeleket a VIII. r. vádlottnak,

az 56. tételszámú bűnjelet a IX. r. vádlottnak,

az 57. és 58. tételszámú bűnjeleket (2. sz. név)-nek,

az 59. és 60. tételszámú bűnjeleket (3. sz. név)-nek,

a 61., 62. és 63. tételszámú bűnjeleket (4. sz. név) által képviselt (1. sz. gazdasági társaság megnevezése) Kft-nek,

a 69-78. tételszámú bűnjeleket, a 2010. május 25. napján kelt (Település megnevezése) Városi Önkormányzat Kórház Rendelőintézet fejléccel ellátott 061892 naplószerű lelet kivételével a XI. r. vádlottnak,

a 80. tételszámú bűnjelet a 2009. december 8., 2009. december 22. és 2010. március 9. napján kelt (Település megnevezése) Város Önkormányzat Kórház Rendelőintézet fejléccel ellátott leletek kivételével a XIX. r. vádlottnak kiadni rendelte.

Az 53., 69-78. és 80. sorszám alól kivett és fentebb megjelölt orvosi leletek, valamint a 64., 65., 66. és 79. sorszámú bűnjelek iratokhoz csatolását rendelte el.

Kötelezte az I. r. vádlottat 15.769.- forint,

a II. r. vádlottat 26.250.- forint,

a XVI. r. vádlottat 6.000.- forint,

az I. és IX. r. vádlottakat egyetemlegesen 6.632.- forint és

az I., II., valamint V. r. vádlottakat egyetemlegesen 7.572.- forint eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen fellebbezést jelentett be:

- az ügyész, az I., II. és XVI. r. vádlottak terhére, az I. r. vádlott vonatkozásában a szabadságvesztés részbeni felfüggesztésének mellőzése, a pénzbüntetés napi tételszámának és az egy napi tétel összegének felemelése, valamint az I. r. vádlott

bűnösségének további 1 rb. hivatali visszaélés büntettében való megállapítása céljából;

a II. r. vádlott esetében a próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés próbaidejének és a foglalkozástól eltiltás tartamának felemelése, a pénzbüntetés napi tétele számának és az egy napi tétel összegének magasabb mértékben meghatározása végett;

a XVI. r. vádlott bűnösségének további 1 rb. hivatali visszaélés büntettében való megállapítása érdekében,

- az I. r. vádlott és védője

a II/b., II/e, IV. és V. tényállások kapcsán felmentésért,

a II/d. tényállás kapcsán a közokirat-hamisítás büntettének vádja alól történő részbeni felmentés érdekében,

az I/a., I/b., I/c., I/d., II/a., II/c., II/d., II/f., II/g., II/h., II/i. tényállási pontok esetén eltérő jogi minősítés megállapítása, a Btk. 256. § (2) bekezdés a) pontjának mellőzése érdekében,

összességében enyhítés céljából,

- a II. r. vádlott és védője részbeni megalapozatlanság, helytelen tényállásbeli következtetésekre utalva téves tényállás megállapítása miatt, részbeni felmentésért és enyhítésért, illetve a vagyonelkobzás mellőzéséért,

- a VIII. r. vádlott védője a büntetés enyhítése érdekében,

- a X. r. vádlott és védője a pénzbüntetés súlyossága miatt, enyhítésért,

- a XV. r. vádlott és védője a bűnösség megállapítása miatt felmentés céljából,

- a XVI. r. vádlott védője felmentés céljából,

- a XVII. r. vádlott elsődlegesen a tényállás téves megállapítása miatt, felmentésért, másodlagosan a büntetés jelentős enyhítéséért és előzetes mentesítés céljából,

- a XVII. r. vádlott védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés végett,

- a XVIII. r. vádlott és védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés és előzetes mentesítés érdekében,

- a XIX. r. vádlott védője pedig a büntetés enyhítése miatt.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf.163/2013/1-II. számú átiratában a bejelentett ügyészi fellebbezést a II. r. vádlottra változatlanul, az I. és a XVI. r. vádlottakra vonatkozóan módosítással, kizárólag a kiszabott büntetések súlyosítása végett tartotta fenn.

A IV. tényállási pontban írt cselekmények jogi minősítésére, a bűnösségi körülményekre tett észrevételei mellett az I., a II és a XVI. r. vádlottak tekintetében az első fokú ítélet megváltoztatását, a büntetés súlyosítását, egyebekben a VIII., X., XV., XVII., XVIII. és XIX. r. vádlottakra vonatkozóan helybenhagyását indítványozta.

A VIII. r. vádlott védője a fellebbezését a fellebbezési eljárásban visszavonta, melyhez a VIII. r. vádlott is hozzájárult, így az első fokú ítélet a VIII. r. vádlott vonatkozásában jogerőre emelkedett.

Az I. r. vádlott védője a fellebbezését írásban kiegészítette és részletesen indokolta.

Álláspontja szerint az első fokú ítélet a felmentésre irányuló fellebbezéssel támadott tényállások vonatkozásában megalapozatlan a Be. 351. § (2) bekezdés c) és d) pontjaiban írt okok miatt, illetve az elsőfokú bíróság nem tett eleget az indokolási kötelezettségének, mert az ítélet indokolása az iratok tartalmának és a logikus gondolkodás szabályainak nem megfelelő, melyet arra alapított, hogy:

- megalapozatlan az első fokú ítélet általános tényállási része az I. és a II. r. vádlott között létrejött közös bűncselekmények elkövetésére vonatkozó megállapodásuk tartalmával kapcsolatban, mivel e tekintetben az elsőfokú bíróság a II. r. vádlott vallomását fogadta el, aki e vonatkozásban ellentmondásos vallomást tett, továbbá az értékelt bizonyítékokból nem vonható le olyan következtetés, hogy az I. r. vádlott irányította a betegeket ahhoz az orvosi bizottsághoz, ahol ő volt az ügyintéző;

- az I. tényállás kapcsán nem állapítható meg, hogy a kerítés megépítésének munkadíja a jogtalan előny;

- a II/b. és II/e. tényállásban téves az a ténybeli következtetés, hogy az I. r. vádlott jogtalan előnyt vett át a II. r. vádlottól;

- a II/d. tényállás vonatkozásában az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat, így különösen a vonatkozó lehallgatási anyagot nem a valódi tartalmának megfelelően értékelte;

- a IV. tényállás esetén az I. és a XVI. r. vádlottak tagadó védekezésével szemben az I. r. vádlott és testvére közötti telefonbeszélgetések anyaga nem bizonyítja a tényállásban írt bűncselekmény elkövetését, mert a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok alapján nem bizonyított, hogy a 2008. július 25. napján kelt ambuláns kezelőlap a XVI. r. vádlott által vizsgált orvosi dokumentációban benne volt;

- az V. tényállásban téves ténybeli következtetésen alapul az a megállapítás, hogy az I. r. vádlott rábírta a XVII. és XVIII. r. vádlottakat, hogy olyan tartalmú szakvéleményt készítsenek (5. sz. név) vonatkozásában, amely tartalmazza a kérelmező továbbfoglalkoztatásához szükséges adatokat.

A büntetés enyhítése céljából előterjesztett fellebbezését az I. r. vádlott védője azzal egészítette ki, hogy elsődlegesen a Btk. 89. § (1) bekezdésének, másodlagosan a Btk. 90. § (1) bekezdésének alkalmazását indítványozta az I. r. vádlott személyi és családi körülményeire tekintettel, továbbá a tényállás helyesbítése mellett a vagyonek Kobzár mértékének az enyhítését is.

A II. r. vádlott védője a fellebbezési eljárásban fellebbezését írásban részletesen indokolta és azzal egészítette ki, hogy a részbeni megalapozatlanság miatt, részbeni felmentésért bejelentett fellebbezés a XV. r. vádlottal kapcsolatos II/b. tényállásra vonatkozik. Álláspontja szerint az I., II. és XV. r. vádlottak tagadó vallomásaival szemben az elsőfokú bíróság a több értelem szerint is értékelhető lehallgatási anyagra alapítottnak állapította meg a II. r. vádlott bűnösségét, ami nem szolgáltatott kétséget kizáró bizonyosságot.

A közokirat-hamisítás büntette miatt a II. r. vádlott bűnösségének megállapításával kapcsolatban arra hivatkozott, hogy amennyiben a közokirat-hamisítás meg is valósult, az nem lényeges adatok és tények vonatkozásában történt. A közokiratokban rögzített egészségkárosodások a valóságnak megfelelnek, tényleges betegségeket tartalmaznak, és azt a bizottsági felülvizsgálat is helybenhagyta.

Az enyhítést célzó fellebbezés keretében elsődlegesen a foglalkozástól eltiltás mellőzését indítványozta az elbíráláskor hatályos Büntető Törvénykönyv e vonatkozású rendelkezéseire figyelemmel.

A X. r. vádlott védője a fellebbezési nyilvános ülésen fellebbezését részletesen indokolta. Álláspontja szerint az okiratok a valóságnak megfelelő betegséget tükröztek. Indítványozta a X. r. vádlottal szemben intézkedésként próbára bocsátás alkalmazását.

A XV. és XIX. r. vádlottak védőjének a fellebbezési eljárás során előterjesztett fellebbezés indokolásában kifejtettek szerint az elsőfokú bíróság a XV. r. vádlott vonatkozásában a tényállást részben tévesen állapította meg, a bizonyítékokat nem a maguk összességében értékelte, illetve azokból téves következtetésre jutott, valamint kétséget kizáróan nem bizonyított tény a XV. r. vádlott terhére értékelt és nem tett eleget indokolási kötelezettségének. Álláspontja szerint a telefonbeszélgetésekből a jogtalan előny ígérete, illetve átadása nem bizonyítható, továbbá téves az a tényállási megállapítás, hogy a XV. r. vádlott betanulta a gyógyszerek nevét és csak a vizsgálat kedvéért tett úgy, mint ha gyógyszereket szedne.

A fellebbezési nyilvános ülésen pedig arra hivatkozott, hogy a lehallgatási közleményekből a VII. r. vádlottól származó boríték átadására lehet csak következtetni.

A XIX. r. vádlott büntetésének enyhítése céljából bejelentett fellebbezését fenntartotta és előzetes mentesítését indítványozta.

A XVI. r. vádlott védője a fellebbezési nyilvános ülésen részletesen indokolta fellebbezését. Álláspontja szerint nem nyert kétséget kizáró módon bizonyítást, hogy a XVI. r. vádlott az ambuláns kezelőlapot kivette az orvosi dokumentációból és ezt követően adott szakvéleményt, illetve nem felel meg a valóságnak az az ítéleti megállapítás, hogy az I. r. vádlott kérte meg kedvező szakvélemény elkészítésére a XVI. r. vádlottat.

A XVIII. r. vádlott és védője a másodfokú eljárás során írásban részletesen indokolták elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítés érdekében bejelentett fellebbezéseiket, melyet arra alapítottak, hogy a 177/2005. (X.2.) Korm. rendelet (2) § (1) bekezdés e) pontja alapján megváltozott munkaképességű munkavállaló lehet az a személy is, aki esetében munkaképesség-csökkenés, egészségkárosodás nem

állapítható meg, ezért nem hamis tény az V. tényállási pontban körülírt és a szakvéleményben pótlólag rögzített megállapítás.

A XVII. és XVIII. r. vádlottak védői egyezően eljárési szabálysértésre hivatkoztak. Ennek lényege szerint a XVII. és a XVIII. r. vádlottak gyanúsítotti vallomása nem vehető figyelembe bizonyítékként, mivel az a Be. szabályaival ellentétes módon került beszerzésre, ugyanis nem került sor védő kirendelésére a gyanúsított kihallgatásukat megelőzően és a védő meghatalmazásáig azokat el kellett volna halasztania a nyomozó hatóságnak.

A XVIII. r. vádlott védője a fellebbezési nyilvános ülésen fellebbezésének részletes indokolása során hivatkozott továbbá arra is, hogy a szakvélemény hamis tény nem tartalmazott, és szakmai szempontból megalapozott volt.

Az ítéletábra az I., II., XV., XVI., XVII., XVIII. és XIX. r. vádlottak és védőik enyhítés érdekében bejelentett fellebbezéseit találta részben alaposnak.

Az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdés alapján felülbírálván az ügy érdemére kiható eljárési szabálysértést nem észlelt.

Nem osztotta a XVII. és XVIII. r. vádlottak védőinek eljárési szabálysértéssel kapcsolatos álláspontját.

Ahogy arra az elsőfokú bíróság is helyesen utalt, a Be. 48. § (1) bekezdés 3. mondata szerint kizárólag a fogva lévő terhelt esetén köteles a hatóság a védőt legkésőbb a terhelt első kihallgatásáig kirendelni és ugyanezen jogszabályhely 4. mondata ugyancsak a fogva lévő terhelt esetében teszi a hatóság kötelességévé, hogy a kirendelő határozatban tájékoztassa a védőt a terhelt fogvatartásának helyéről, valamint kihallgatásának tervezett helyéről és idejéről.

Kétségtelen, hogy a Be. 46. § a) és c)-f) pontjaiban szabályozott kötelező védelem további eseteiben olyan időben kell a védő kirendelésének megtörténni, hogy a terhelt kihallgatása és eljárési jogainak gyakorlása védő részvétele mellett történhessen. Ez azonban csak az első kihallgatást követő kihallgatásokra vonatkozik.

A XVII. és XVIII. r. vádlottak gyanúsítottkénti kihallgatásának megkezdésekor a nyomozó hatóság tagja mindkét vádlottat figyelmeztette a Be. 179. § (3) bekezdése alapján, hogy védőt választhat, illetve védő kirendelését kérheti. Felhívták a figyelmüket továbbá arra is, hogy amennyiben három napon belül nem hatalmaznak meg védőt, a nyomozó hatóság védőt rendel ki részükre (nyomozati iratok XI. kötet 2308. és 2325. oldal). A figyelmeztetésekre a XVII. és XVIII. r. vádlottak egyezően azt a választ adták, hogy a figyelmeztetést is és azt is megértették, hogy konzultálhatnak a kihallgatást megelőzően védővel, illetve a védő jelen lehetne a kihallgatásuk során, arra azonban nem tartottak igényt (nyomozati iratok XI. kötet 2310. oldal 7. bekezdés és 2327. oldal 7. bekezdés).

Az elsőfokú bíróság által helytállóan hivatkozott irányadó bírói gyakorlat azt tükrözi, hogy kizárólag az első védő nélküli kihallgatás napját követő kihallgatások során sérültek a gyanúsítottak az eljárási jogai és emiatt nem vehetőek figyelembe az ilyen módon tett vallomások. A kötelező védelem korántsem vonja maga után azt, hogy a védő jelenléte a büntetőeljárás mindegyik fázisában és minden egyes büntetőeljárási cselekményél mellőzhetetlen lenne. Így, nem sért eljárási szabályt a gyanúsítottak a védő távollétében történő kihallgatása, ha a kötelező védelem esetén felhívták a figyelmét arra, hogy amennyiben három napon belül nem hatalmaz meg, a hatóság rendel ki védőt, majd a gyanúsított közli, hogy védő meghatalmazásáról később nyilatkozik, és önként vallomást tesz (BH.1998.117). Ugyanezt az elvet tükrözi a BH.1999.495. számú jogeset is.

Mindezekre figyelemmel a XVII. és a XVIII. r. vádlottaknak a védő távollétében történt kihallgatásával nem sértett a nyomozó hatóság eljárási szabályt, mint ahogy az elsőfokú bíróság sem, amikor az arról felvett jegyzőkönyveket bizonyítási eszközként értékelte.

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel az iratok egybehangzó adatai és a vádlottak fellebbezési nyilvános ülésen tett nyilatkozatai alapján az alábbiak szerint kiegészítette, illetve helyesbítette:

Az I. r. vádlott a (Település, utca, házszám) szám alatti ingatlan 1/2 tulajdoni hányadát értékesítette.

A II. r. vádlott cukorbetegség és magas vérnyomás megbetegedésekben szenved (elsőfokú bírósági iratok között 69. és 70. szám alatti igazolás).

A X. r. vádlott nettó 260.000.- forint jövedelemre tesz szert havonta (első fokú 72. számú jegyzőkönyv 12. oldal utolsó bekezdés).

A XVIII. r. vádlott férje nyugdíjas, nyugdíjának összege havi 260.000.-forint, tartósan fekvőbeteg, szív, máj és mozgásszervi megbetegedésekben szenved.

A XIX. r. vádlott vagyonát képező (Település, hrsz.) hrsz.-ú ingatlan értéke 1.600.000.- forint (első fokú iratok között 66. szám alatti vagyoni bizonyítvány).

Az első fokú ítélet 21. oldal utolsó előtti bekezdés utolsó mondata értelemzavaró megfogalmazást tartalmaz, az helyesen: Ezen szakhatósági állásfoglalás került továbbításra a szakvéleménnyel együtt a (megye megjelölése) Megyei Kormányhivatal Nyugdíj-biztosítási Igazgatóságához, ahonnan a kérelmezők is értesítve lettek a kérelmük elbírálásáról, illetőleg **arról, hogy** az egészségkárosodás mértékének és fajtájának megfelelő járadékban vagy más ellátásban részesültek-e.

A 23. oldal első bekezdésben szereplő és az I. r. vádlott által az I. és a II. tényállási pontban leírt cselekményeivel összefüggésben szerzett vagyoni előny összege helyesen: 315.000.- forint, míg a II. r. vádlott által a II. tényállási pontban leírt cselekményével összefüggésben szerzett vagyoni előny összege helyesen: 780.000.- forint.

A 28. oldal 2. bekezdés 3. sorában a II. r. vádlott helyesen az I. r. vádlott útján továbbította a valótlan tartalmú leletet a III. r. vádlott érdekében a bizottság felé.

Az első fokú ítélet tényállásának II/h. pontjából az orvosi leletekre vonatkozó részt mellőzi, mivel annak a büntetőjogi felelősség szempontjából nincs jelentősége és az eljárás során nem merült fel azt alátámasztó adat.

A 35. oldal utolsó előtti bekezdés első sorában megjelölt szakvélemény kelte helyesen: 2010. május 31. (nyomozati iratok 358-359. oldal).

A szakvélemény módosítására vonatkozó eljárási szabályokat az Országos Rehabilitációs és Szakértői Intézetről, valamint eljárásának részletes szabályairól szóló 213/2007. (VIII.7.) számú Kormányrendelet 11. §-a tartalmazza.

Egyebekben az első fokú ítélet tényállása hiánytalan, azt a fenti kiegészítésekkel és helyesbítésekkel az ítélőtábla ítékezésének alapjául elfogadta.

Az I., II., XV., XVI., XVII. és XVIII. r. vádlottak felmentésére irányuló fellebbezések a bizonyítékok mérlegelését támadják. Azt sérelmezik, hogy az elsőfokú bíróság a terhelő bizonyítékokat fogadta el a tényállás alapjául. A fentiek alapján az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozott. Kétségtelen, hogy az eljárás során egymás valódiságát kizáró bizonyítékok kerültek felderítésre és az elsőfokú bíróság által értékelésre és mérlegelésre, valamint, hogy egyes tényállási pontok vonatkozásában kizárólag a lehallgatási anyagok, azaz a közlemények szolgáltak bizonyítékkul, mivel valamennyi érintett vádlott tagadta a bűncselekmény elkövetését. Az elsőfokú bíróság van azonban abban a helyzetben, hogy a lefolytatott bizonyítás alapján értékelje és mérlegelje a bizonyítékokat. Megalapozott tényállás esetén pedig a bizonyítékok eltérő mérlegelésére nincs lehetőség.

Az elsőfokú bíróság bizonyíték értékelő tevékenysége megfelelt a logika szabályainak, az iratszerű tényeken alapult. Valamennyi tényállási pont tekintetében a büntetőjogi felelősséget eldöntő fő kérdésekre vonatkozó bizonyítékokat az iratoknak megfelelően rögzítette. Így azt, hogy az I/a. tényállásban a kerítés megépítésével összefüggő munkadíj az I. r. vádlott által elfogadott jogtalan előny összege.

Ugyancsak az iratoknak megfelelően tett megállapítást a II. tényállás általános tényállási részében az I. és a II. r. vádlottak közös bűncselekmények elkövetésére

vonatkozó megállapodásának tartalmával és azzal kapcsolatban, hogy az I. r. vádlott irányította ahhoz a bizottsághoz a betegeket, ahol ő volt az ügyintéző. Megfelelő indokát adta annak, hogy az I. r. vádlott azon vallomásával szemben, hogy a II. r. vádlottól alkalmanként legfeljebb 50.000.- forint összeget vett át betegenként, miért a II. r. vádlott vallomásai alapján állapított meg tényállást.

A II/b. tényállás kapcsán okszerű indokát adta annak, hogy a 346. és 360. számú közlemények értékelése mellett miért vont le következtetést arra, hogy az I. r. vádlott jogtalan előnyt vett át a II. r. vádlottól. E körben kiemelendő a 2009. december 23-án, azaz a XV. r. vádlott szakértői vizsgálatát és az eredmény közlését követően rögzített közlemény tartalma, melyben a II. r. vádlott azt közölte, hogy amennyiben az I. r. vádlott akkor menne a rendelőintézetbe, amikor a II. r. vádlott fodrásznál van, akkor „azt” beteszi egy nagy borítékba.

A II/d. tényállásban körülírt és részfelmentésre irányuló fellebbezéssel érintett közokirat-hamisítás kapcsán annak is okszerű indokát adta, hogy mi alapján látta elfogadhatatlannak az I. r. vádlott azon védekezését, hogy a lelet valótlan tartalmáról nem volt tudomása. E körben a 2271. és 2279. számú közleményeket értékelte, melyekben az I. r. vádlott közölte a II. r. vádlottal, hogy miért szükséges a laboreredmény, amit a III. r. vádlott nem vitt magával az aznapi vizsgálatra, illetve tanácsokat adott arra, hogy milyen lelet szülessen, valamint, „ha lehet, ne legyen negatív a kolonoszkópiás lelet”, illetve egyéb kijelentései alapján.

A IV. tényállás esetén helyesen következtetett az elsőfokú bíróság arra a tényre, hogy a 2008. július 25. napján kelt ambuláns kezelőlap a XVI. r. vádlott által vizsgált orvosi dokumentációban benne volt, a nyomozati iratok VII. kötet 1103. oldalán lévő 1201. számú közleményből. E szerint a XVI. r. vádlott kivette a zárójelentést azzal, hogy az „I. r. vádlott azt tegye el, az nem is volt benne”.

A V. tényállás azon helytálló ténybeli következtetésére pedig, hogy az I. r. vádlott rábírta a XVII. és XVIII. r. vádlottakat, hogy olyan tartalmú szakvéleményt készítsenek (5. sz. név) vonatkozásában, amely tartalmazza a kérelmező továbbfoglalkoztatásához szükséges adatot, IX. r. vádlott és (5. sz. név) tanú vallomásai alapján jutott.

A II. r. vádlott védőjének fellebbezésében említett II/b. tényálláshoz kapcsolódó felmentésre irányuló fellebbezésben hivatkozott azon körülménnyel kapcsolatban, hogy a XV. r. vádlottal a II. r. vádlott baráti viszonyban volt, ezért a jogtalan előny ígérete szóba sem került közöttük, az elsőfokú bíróság okszerű indokát adta annak, hogy miért tett ezzel ellentétes tényállásbeli megállapítást.

A II/b. tényállás kapcsán kiemelten értékelte a nyomozati iratok V. kötetében található 892. számú közleményből a XV. r. vádlott azon mondatát, hogy betanulta a gyógyszerek nevét a vizsgálatra és okszerű következtetést vont le arra, hogy a XV. r. vádlott a vizsgálat kedvéért tett úgy, mint ha gyógyszereket szedne és betanulta azok nevét.

A XV. r. vádlott védője által a fellebbezési nyilvános ülésen említett közlemények nem az ezen vádlott cselekményét tartalmazó tényállás megállapításánál és nem is terhére kerültek értékelésre.

A XVIII. r. vádlott védője által hivatkozott 177/2005. (IX.2.) Korm. rendelet 2. § (1) bekezdés ek) pontja szerint kétségtelen, hogy az ea)-ej) pontokban meghatározott mértékű munkaképesség-csökkenés, egészségkárosodás megállapítása nélkül is tehető olyan szakvéleményi megállapítás, hogy a munkavállaló jelenlegi munkakörében vagy tanult foglalkozásában, illetőleg más munkakörben vagy foglalkozás keretében személyre szóló rehabilitáció megvalósításával foglalkoztatható tovább. Ez azonban nem zárja ki annak megállapíthatóságát - figyelemmel a tényállás e vonatkozású kiegészítésére is -, hogy a módosított szakvélemény külön szakhatósági állásfoglalás hiányában, a hivatal igazgatójának engedélye nélkül és nem az ennek megfelelő eljárás szerint készült. A módosított szakvélemény készítésére vonatkozó - és az eredeti szakvélemény eljárási rendelkezéseivel azonos - követelményeknek ugyanis az nem felelt meg.

Az elsőfokú bíróság megfelelő indokát adta annak is, hogy miért minősülnek lényeges adatnak és ténynek azok, amelyek vonatkozásában megállapíthatónak találta a közokirat-hamisítással kapcsolatos cselekményeket annak ellenére, hogy a bizottsági felülvizsgálat helybenhagyta az érintett betegek esetében a szakvéleményben foglaltakat.

A fentiekből következően tehát a tényállást támadó, és a bizonyítékok mérlegelése ellen irányuló, felmentést és részfelmentést célzó, fellebbezések eredményre nem vezethettek.

Az I. r. vádlott védőjének eltérő minősítés megállapítására irányuló fellebbezése tényállásfüggő. Ahhoz, hogy eltérő minősítés legyen megállapítható, eltérő tényállást kellene megállapítani, amire azonban az ítéletábla a fent kifejtettek miatt nem látott lehetőséget.

A megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlottak bűnösségére és cselekményeiket is túlnyomó részt a törvénynek megfelelően minősítette.

Az I., XVI., XVII. és XVIII. r. vádlottak hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítással kapcsolatos, valamint a XV. és XIX. r. vádlottak vesztegetési cselekményeinek megnevezését a 61. számú BKv. 1. pontja alapján helyesbítette. E szerint a bűncselekményt a bíróság ügydöntő határozatának rendelkező részében a Btk. Különös része szerinti alcímével kell megnevezni.

Az első fokú ítélet jogi indokolását kiegészíti az ítélető tábla azzal, hogy a I/c. tényállási pontban körülírt magatartásával az I. r. vádlott 11 rb., míg a II/a. tényállásban körülírt magatartásával 2 rb. befolyással üzérkedés büntettét valósította meg, mivel ezen tényállási pontok esetében ilyen számú személyek ügyeiben ugyanannak a befolyásnak az érvényesítése valósult meg.

Az indokolás 64. oldal 2. bekezdését akként helyesbíti az ítélető tábla, hogy az ott írt orvosi leletek másolatai a nyomozati iratok IV. kötet - helyesen - 793-794. oldalai alatt találhatóak.

A 69. oldal 4. bekezdését akként helyesbíti, hogy a IV. r. vádlott a (2. sz. gazdasági társaság megnevezése) Kft. Egészségügyi Központjában 2010. május 7. napján megjelent, amit a IV. r. vádlott a nyomozati iratok IX. kötet 1715. oldal 2. bekezdésében rögzített gyanúsítottai vallomása támaszt alá. Ezen helyesbítés azért szükséges, mivel a II/g. tényállási pontban rögzítettek szerint (első fokú ítélet 31. oldal alulról a 4. bekezdés) helyesen az került megállapításra, hogy ezen vizsgálaton a IV. r. vádlott megjelent.

Az indokolás 71. oldal 2. bekezdésének utolsó sorát azzal egészíti ki, hogy arra a körülményre, hogy a XI. r. vádlott 2010. május 25. napján a vizsgálaton nem jelent meg, és vizsgálatára nem került sor, a XI. r. vádlott nyomozati iratok között XI. kötet 2177. lapszám alatti gyanúsítottai vallomásából vonható le következtetés.

A 74. oldal 4. bekezdés első sorát azzal helyesbíti, hogy az I. r. vádlott a - helyesen - II/d. tényállási pontban leírt magatartásával valósította meg a bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntettét, míg a 76. oldal 5. bekezdését azzal, hogy a II. r. vádlott a - helyesen - VI. tényállási pontban leírt magatartásával valósította meg a magánokirat-hamisítás, az elbíráláskor hatályos Btk. szerint pedig a hamis magánokirat felhasználása vétségét.

Az ítélető tábla a II. r. vádlott bűnösségét - az elbíráláskor hatályos Büntető törvénykönyv rendelkezéseinek megfelelően - 10 rb. a Btk. 293. § (1) bekezdése szerinti és a Btk. 13. § (3) bekezdése alapján társtettesként elkövetett hivatali vesztegetés büntetében, 3 rb. a Btk. 342. § (1) bekezdés c) pontja szerinti és a Btk. 14. § (2) bekezdése alapján bűnsegédként elkövetett közokirat- hamisítás büntetében, 3 rb., ebből kettő esetben a Btk. 14. § (1) bekezdése alapján felbujtóként, egy esetben a Btk. 14. § (2) bekezdése alapján bűnsegédként elkövetett, a Btk. 345. § szerinti hamis magánokirat felhasználása vétségében és a Btk. 345. § szerinti magánokirat felhasználása vétségében tekintette megállapítotttnak.

Az elsőfokú bíróság által értékelt bűnösségi körülmények kiegészítésre, illetőleg helyesbítésre szorulnak:

Valamennyi vádlott esetében további enyhítő körülmény a bűncselekmények elkövetése óta eltelt hosszabb idő, az I. r. vádlott vonatkozásában a rossz egészségi állapota és a szülőtartás, valamint a munkahely elvesztése, ugyanakkor ezen vádlott esetében az ítélető tábla mellőzte a nagyrészt ténybeli beismerést és az eljárás során

tanúsított megbánás ekként való értékelését, mivel a beismerő vallomása a bűnösségére nem terjedt ki. A II. és X. r. vádlottak társadalomnak hasznos gyógyító tevékenysége helyett a tartósan és kiemelkedően végzett munkájukat értékelte enyhítő körülményként (56. BKv II/5. pont), míg a X., XVII., XVIII. és XIX. r. vádlottak bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomását, továbbá a XVII. r. vádlott nagykorú továbbtanuló és a XVIII. r. vádlott két kiskorú gyermekéről való gondoskodását.

Az így kiegészített és helyesbített bűnösségi körülmények mellett - kiemelt jelentőséget tulajdonítva annak a körülménynek, hogy az érintett személyek tényleges betegségük miatt valóban jogosultak a rokkantsági járadékra - megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság által a XVI., XVII. és XVIII. r. vádlottakkal szemben kiszabott főbüntetés, illetve az I. r. vádlott közügyektől eltiltásának tartama eltúlzott.

Az I. r. vádlott kezdeményező-vezető szerepére, valamint a terhére megállapított bűncselekmények tárgyi súlyára figyelemmel, így arra, hogy azok közül 24 rb. 2-8 évig terjedő szabadságvesztéssel, valamint 1-1 rb. bűncselekmény 5 évi, további 1 rb. pedig 3 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő és a 2-12 évig terjedő halmazati büntetési tételkereten belül a törvény szerint irányadó büntetési középérték 7 év, az ítéletábra álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által kiszabott 4 év 6 hónap börtön arányos. Osztotta az ítéletábra az elsőfokú bíróság azon álláspontját is, hogy az I. r. vádlott személyi körülményeire tekintettel a szabadságvesztés büntetés fele része végrehajtásának felfüggesztése indokolt, arányos a kiszabott pénzbüntetés és törvényes a vagyonelkobzás alkalmazása is. Ugyanakkor az ítéletábra a közügyektől eltiltás tartamát eltúlzottnak találta, ezért azt 4 évre enyhítette. Pontosította az I. r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött és a kiszabott börtönbüntetésbe beszámított időt.

A II. r. vádlott főbüntetése arányos. Azt kellett az ítéletábrának mérlegelnie, hogy a II. r. vádlott terhére megállapított bűncselekményekért szükséges-e a foglalkozástól való eltiltása is.

Az elkövetéskor hatályos Btk. 56. § (2) bekezdése szerint a foglalkozásától el **kell** tiltani azt, aki a közélet tisztasága elleni bűncselekményt foglalkozásának felhasználásával, szándékosan követi el. Ugyanakkor az elbíráláskor hatályos Büntető törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 52. § (1) bekezdés b) pontja alapján a foglalkozás gyakorlásától el **lehet** tiltani azt, aki a bűncselekményt foglalkozásának felhasználásával, szándékosan követi el. A másodfokú bíróság úgy ítélte, hogy a II. r. vádlott esetében az elbíráláskor hatályban lévő Büntető törvénykönyv rendelkezései összességükben enyhébbek, - még a középértékre vonatkozó büntetés-kiszabási rendelkezések figyelembe vétele mellett is - és összhatásában, rá nézve, az új törvény a kedvezőbb. Ezért, a Btk. 2. § (2) bekezdése alapján azt alkalmazta és a 67. életévét betöltött, az orvosi munkáját tartósan és kiemelkedő módon végző II. r. vádlott esetében a foglalkozástól eltiltást mellőzte.

Erre figyelemmel a II. r. vádlott bűnösségét a 2012. évi C. törvény szerint meghatározott bűncselekményekben tekintette megállapítottnak.

Ugyanezen törvény 81. § (1), (2) és (3) bekezdései a halmazati büntetés kiszabása, a 80. § (2) bekezdése a büntetési tétel középértéke, a 82. § (2) bekezdés c) pontja a büntetés enyhítése, a 34. § és 35. § (1) bekezdése, valamint a 37. § (2) bekezdés a) pontja a szabadságvesztés és annak végrehajtási fokozata, a 85. § (1) és (2) bekezdései a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése, az 50. § (1), (2) és (3) bekezdései, illetve az 51. § (1), (2) és (3) bekezdései a pénzbüntetés, a 74. § (1) bekezdés a) pontja pedig a vagyonek Kobzása kapcsán kerültek alkalmazásra.

A II. r. vádlottal szemben elrendelt vagyonek Kobzása összeget - tekintettel a tényállás helyesbítésére - helyesen 780.000.- forintban állapította meg.

A XVI., XVII. és XVIII. r. vádlottak börtönének tartamát és a próbaidő tartamát az ítélet tábla enyhítette, mivel esetükben fel sem merült, hogy ellenszolgáltatást kaptak, vagy kértek volna az elkövetett bűncselekményekért, kollégáik kérésére szabálytalanságot követtek el, amiért büntetőjogi felelősségük megállapításra került, azonban ezen körülményt a büntetés kiszabásánál értékelni kell.

A X. és XV. r. vádlottak büntetését arányosnak találta. A X. r. vádlott esetén próbára bocsátás alkalmazására nem látott lehetőséget, mivel az nem bírna megfelelő visszatartó erővel.

A XV., XVI., XVII., XVIII. és XIX. r. vádlottakat előzetes mentesítésben részesítette a Btk. 104. § (1) bekezdése alapján, mert őket arra érdemesnek találta.

Észlelte az ítélet tábla, hogy az elsőfokú bíróság nem rendelkezett a Szegedi Törvényszék bűnjelkezelőjénél Bjk.759/2011/3., 4., 5., 6., 7., 8. és 9. sorszám alatt kezelt bűnjelekről. Ezen bűnjelek lefoglalását a Be. 155. § (1) bekezdése alapján megszüntette és azoknak az iratokhoz csatolását rendelte el a 11/2003. (V.8.) IM-BM-PM együttes rendelet 1. § (2) bekezdése alapján.

Megállapította a Szegedi Törvényszék bűnjelkezelőjénél Bjk.759/2011/10. számú bűnjel helyes megjelölését is.

A kifejtettekből következik, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének az I., II., X., XV., XVI., XVII., XVIII. és XIX. r. vádlottakra vonatkozó részét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, egyebekben a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Szeged, 2013. szeptember 13.

Dr. Hegedűs István s. k.

Dr. Halász Edina s. k.

Dr. Nikula Valéria s. k.

a tanács elnöke

a tanács tagja, előadó

a tanács tagja

A Szegedi Ítéltábla Bf.III.195/2013/30. számú ítélete és a Gyulai Törvényszék 6.B.63/2012/96. számú ítéletének a jelen ítélettel meg nem változtatott része az I., II., X., XV., XVI., XVII., XVIII. és XIX. r. vádlottak vonatkozásában a mai napon jogerős - és a II., XV., XVI., XVII., XVIII. és XIX. r. vádlottak esetén a fel nem függesztett részében - végrehajtható.

Szeged, 2013. szeptember 13.

Dr. Hegedűs István s. k.
a tanács elnöke